

Zitting 2003-2004

8 oktober 2003

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Commissies

- Wijziging in de bevoegdheden 3

Actuele vragen

- van de heer Jan Penris (Overdragen van personeel van de stedelijke VZW's naar de stad Antwerpen)
met antwoord van minister Paul Van Grembergen 3
- van de heer Johan Malcorps (Controles op vrachtwagens)
met antwoord van minister Gilbert Bossuyt 4
- van de heer Jos De Meyer (Europese subsidiëring van het plattelandsbeleid
met antwoord van minister Ludo Sannen 5
- van de heren André Denys en Kris Van Dijck (Acties tegen Vlaamse boeren in Wallonië)
met antwoord van minister Ludo Sannen 6
- van de heer Jan van Duppen (Stijgende werkloosheid in de Kempen)
met antwoord van minister Renaat Landuyt 7

Motie van orde

- Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden
(Sprekers : de heren Francis Vermeiren en Filip Dewinter) 8

Ontwerp van decreet

- Kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen
 - Algemene bespreking
(Sprekers : mevrouw Ingrid van Kessel, verslaggever en de heren Felix Strackx en Koen Helsen, mevrouw Ria Van Den Heuvel, de heer Jan van Duppen en minister Adelheid Byttebier) 8
 - Artikelsgewijze bespreking 10

Actualiteitsdebat

- Herstructurering bij Ford Genk
(Sprekers : de heren Johan Sauwens, Guy Sols, Ludwig Caluwé, Miel Verrijken, Filip Dewinter, Bruno Tobback en Luc Van den Brande, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Gilbert Van Baelen, André Denys, Flor Ory, Jean Geraerts, André-Emiel Bogaert, Eric Van Rompuy, Dirk De Cock en Kris Van Dijck, minister Patricia Ceysens en minister-president Bart Somers) 10
- Moties van aanbeveling
(Spreker : de heer Johan Sauwens) 19

Ontwerp van decreet

- Kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen
 - Hoofdelijke stemming
(Sprekers : de heer Jan Loones, Chris Vandenbroeke, Johan De Roo) 20

Met redenen omklede motie

- Bestemming van het gebied Solterheide in Meeuwen-Gruitrode
 - Hoofdelijke stemming 20

Regeling van de werkzaamheden 20

Aanwezig 20

Afwezig met kennisgeving 21

Afwezig zonder kennisgeving 21

VERGADERING VAN WOENSDAG 8 OKTOBER 2003

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

COMMISSIES

Wijziging in de bevoegdheden

De voorzitter : Bij de bijzondere wet van 12 augustus 2003 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de bevoegdheid met betrekking tot de in-, uit- en doorvoer van wapens en munitie overgeheveld naar de gewesten.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor om die bevoegdheid toe te vertrouwen aan de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

Is het Parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

ACTUELE VRAGEN

Overdragen van personeel van de stedelijke VZW's naar de stad Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het overdragen van personeel van de stedelijke VZW's naar de stad Antwerpen.

De heer Jan Penris : Gisteren vernam ik in de pers dat minister Van Grembergen een brief heeft verstuurd over de principes van behoorlijk bestuur in onze steden en gemeenten. Ik weet niet aan wie deze belangrijke brief precies bestemd is en ken er ook de precieze inhoud niet van, ook al hebben de ministers diensten alles in het werk gesteld om mij een kopie van deze brief te bezorgen. Ik moet me dus baseren op wat ik in de pers vernomen heb.

Eigenlijk is het bijzonder pijnlijk dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden een brief moet schrijven over behoorlijk bestuur in onze steden en gemeenten. Eén van die principes - kerntaken mogen niet uitgevoerd worden door VZW's - wordt in Antwerpen met voeten getreden. SOMA en CISO zijn twee belangrijke Antwerpse VZW's die miljoenen subsidies ontvangen en samen 450 mensen in dienst hebben. Dergelijke VZW's ontsnappen aan de gebruikelijke democratische controle.

Hoe moet het nu verder ? Maandag is overleg gepland tussen het Antwerpse stadsbestuur en minister Van Grembergen over de interpretatie van de bewuste brief. Welke boodschap zal de minister het stadsbestuur meegeven ? Zal hij het stadsbestuur opdragen de wet te volgen of verschillen beide partijen gewoon van mening over de stedelijke VZW's ?

Hoe en wanneer zullen de VZW's eventueel opgedoekt worden ? Wat gebeurt er met het personeel ? Openbare diensten moeten bij aanwervingen immers bepaalde regels volgen. VZW's niet. Wat gebeurt er met de lopende contracten ? VZW's zijn immers niet verplicht de regels voor openbare aanbestedingen te volgen.

Minister Paul Van Grembergen : In 1993 hebben alle steden en gemeenten in een rondzendbrief de volgende boodschap ontvangen : de oprichting van gemeentelijke VZW's kan de grondwettelijke opdrachten van steden en gemeenten niet uithollen. Gemeenteraad en schepencollege dienen zelf alle wettelijk toegekende taken uit te voeren. Gemeenteraadsleden worden immers gekozen en kunnen bijgevolg gecontroleerd worden. Bovendien wordt in meerdere decreten de openbaarheid van bestuur opgelegd.

VZW's ontsnappen aan deze democratische controle.

Steden en gemeenten kunnen alleen nog VZW's oprichten met een duidelijke verantwoording en als de doelstellingen ervan niet in strijd zijn met de wettelijke bepalingen. Antwerpen beschikt over een aantal VZW's die niet aan deze voorwaarden voldoen. In het nieuwe Antwerpse beleidsakkoord wordt bovendien gesteld dat alle VZW's doorgelicht zullen worden om tot een zuivere toestand te komen.

Bovendien zijn bijna alle doelstellingen van de VZW SOMA overgenomen door het gemeentelijke overheidsbedrijf VESPA. Ook binnen het stadsbestuur vraagt men zich af of het voortbestaan van de VZW SOMA nog zin heeft ? Ik denk dat het voortbestaan van SOMA niet verantwoord is. Als het stadsbestuur van oordeel is dat er nog een aantal taken zijn die SOMA moet uitvoeren, kan het stadsbestuur dat maandag motiveren. Ik ben bereid te luisteren.

De brieven die ik als minister schrijf, zijn openbaar en zullen in het dossier steken. Dankzij de openbaarheid van bestuur, kan elk raadslid dat dossier raadplegen.

Ik wil niet vooruitlopen op wat er met de personeelsformatie zal gebeuren. Dat onderwerp moet op een verantwoorde manier besproken worden omdat niemand baat heeft bij een nieuwe bron van onrust onder het Antwerpse ambtenarenkorps. We zullen daarom voor een toekomstperspectief moeten zorgen. Voor statutaire aanwervingen gelden uiteraard de algemene regels, maar de bestaande werkgelegenheid kan eventueel door middel van contracten voortgezet worden.

Dit alles is geen kwestie van behoorlijk bestuur, maar wel van goed handelen en besturen in samenspraak.

De heer Jan Penris : Maandag zal een en ander dus uitgeklaard worden. Niemand heeft baat bij onrust onder het Antwerpse ambtenarenkorps. Ik hoop dat dit maandag uw boodschap wordt : het is belangrijk dat Antwerpen terugkeert naar de wettelijkheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Controles op vrachtwagens

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de controles op vrachtwagens naar aanleiding van de recente ongevallen.

De heer Johan Malcorps : De laatste dagen zijn er heel wat ongevallen geweest met kantelende vrachtwagens, wat geleid heeft tot heel wat fileleed en tot een verhoogde verkeersonveiligheid.

We kijken uit naar de federale maatregelen overheid ter zake. Op dit ogenblik treedt de federale politie onvoldoende op en het inhaalverbod voor vrachtwagens, dat in het federaal regeerakkoord werd aangekondigd, is nog niet doorgevoerd.

De Vlaamse regering had beslist dat de Administratie Wegen en Verkeer (AWV) 10 ambtenaren ter beschikking zou stellen voor verkeerscontroles, twee per provincie, die eventueel zouden optreden in samenwerking met de federale politie. Er werd ook een akkoord gesloten met het gerecht dat er een nultolerantie zou zijn voor zware overtredingen.

Hoever staat men nu met dit handhavingsbeleid van AWV ?

Minister Gilbert Bossuyt : Vlaanderen is sedert 1 juli 2003 bevoegd voor de controle op de overbelading van vrachtwagens. Op dit ogenblik zijn er vijf inspecteurs aangesteld en we hopen dat dit aantal eerlang zal uitgebreid worden tot tien. Er werden reeds 120 PV's opgesteld. Een derde tot de helft van de gecontroleerde vrachtwagens bleek in overtreding te zijn.

Vlaanderen heeft slechts een beperkte bevoegdheid inzake verkeerscontroles. Inzake wegsignalisatie doet

onze administratie echter meer dan wettelijk voorzien. Bovendien heb ik een aantal voorstellen overgemaakt aan de federale minister van Mobiliteit. Vlaanderen is ook vragende partij voor een striktere verkeerscontrole.

Daarom zou het een goede zaak zijn als de bevoegdheid voor het verkeersreglement naar de gewesten werd overgeheveld. De gemeenten kunnen in overleg met het gewest de maximumsnelheid op gewestwegen terugbrengen tot 70 kilometer per uur. In de bebouwde kom kunnen ze zones instellen waar slechts dertig kilometer per uur mag worden gereden. Deze maatregelen zullen de verkeersveiligheid ten goede komen.

Ten slotte hebben we de federale overheid en de parketten opgeroepen om streng op te treden tegen onbehoorlijk gedrag op de weg.

De heer Johan Malcorps : Als één derde tot de helft van de gecontroleerde vrachtwagens in overtreding is, dan is de overbelading inderdaad een enorm probleem. Ik ben blij dat er al vijf inspecteurs aan de slag zijn en ik hoop dat hun aantal snel naar tien zal worden opgetrokken.

Wordt het systeem van de administratieve boetes nu al toegepast ? Heeft men iets gedaan met de 120 PV's die nu al uitgeschreven zijn of worden die gewoon geseponeerd ?

Minister Gilbert Bossuyt : We hebben aan de gerechtelijke overheid gevraagd het probleem ernstig te nemen. Zo niet zijn de inspanningen van onze inspecteurs zinloos.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Europese subsidiëring van het plattelandsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Meyer tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de Europese subsidiëring van het plattelandsbeleid.

De heer Jos De Meyer : In 2003 besteden we opnieuw onvoldoende middelen aan plattelandsontwikkeling. Er zullen dus minder middelen zijn voor mensen die een land- en tuinbouwbedrijf willen opstarten, voor projecten die landbouw en natuur willen verzoenen of voor beheersovereenkomsten.

In 2001 zijn we miljoenen euro's Europees geld misgelopen en bovendien hebben we een boete van twee miljoen euro moeten betalen. De minister had toen beloofd dat dit scenario zich niet meer zou herhalen, maar blijkbaar gaan we in 2003 opnieuw dezelfde weg op. Zeven miljoen euro dreigen verloren te gaan.

Vlaanderen heeft recht op een Europees plattelandsbudget. De middelen die niet werden besteed, kunnen echter niet uitbetaald worden en zullen ook niet overgedragen worden naar het volgende jaar. Als de besteding lager ligt dan 75 procent, dreigt er bovendien een boete. Op 1 oktober was de bestedingsgraad namelijk 80 procent voor België, maar slechts 70 procent voor Vlaanderen.

Waarom dreigt Vlaanderen voor de tweede keer op drie jaar tijd miljoenen euro verloren te laten gaan voor plattelandsontwikkeling ? Wat heeft de minister gedaan na de eerste signalen dat het dreigde mis te lopen ?

Minister Ludo Sannen : Deze vraagstelling is tendentius. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de begroting, de aanwezigheid van begrotingsmiddelen en het verloren laten gaan van beschikbare middelen.

Europa verwacht dat we een begroting indienen die nagenoeg correct is. Daarom is er een boeteclausule opgenomen voor het geval minder dan 75 procent van de voorziene middelen is aangewend. In 2001 hebben we onvoldoende middelen aangewend en daarom hebben we een boete moeten betalen. In 2002 hebben we 93 procent van de middelen aangewend. In dat jaar hebben we dus een inhaalbeweging doorgevoerd. Dit jaar hebben we een normaal uitgavenritme gevolgd. Vermits het aanwendingspercentage nu reeds op 85 ligt, zal er dus zeker geen boete zijn.

De heer De Meyer suggereert dat we middelen laten verloren gaan indien de begroting niet voor 100 procent

wordt uitgevoerd. Dat is onjuist. Het komt erop aan de aanwending enerzijds niet boven de 100 procent te laten stijgen, omdat er dan geen Europese ondersteuning meer is, maar ze anderzijds ook niet onder de 75 procent te laten zakken. We zitten dus in een gezond spanningsveld.

Waarom hebben we de middelen besteed? De tegemoetkoming die we aan de boeren hadden beloofd in het kader van de nulbemesting, werd door de Europese Commissie geweigerd. Deze middelen hebben we dus niet kunnen aanwenden.

We ondersteunen de provincies in hun plattelandsbeleid. Deze middelen staan ingeschreven in onze begroting, maar we zijn niet helemaal verantwoordelijk voor de aanwending ervan.

De bijkomende bebossing van landbouwgebieden is nu pas goedgekeurd door de Vlaamse regering. In de loop van het jaar konden hiervoor dus geen middelen worden uitgetrokken. Voor dit probleem is de Vlaamse overheid zelf verantwoordelijk.

De middelen voor vorming, voor het verzoenen van landbouw en milieu en voor het bevorderen van de afzet van onze producten, werden wel grotendeels besteed. Voor de ondersteuning van jonge boeren die een bedrijf overnemen, hebben we minder uitgegeven dan aanvankelijk gepland omdat er door de conjuncturele terugval minder investeringen zijn in de landbouw en bijgevolg ook minder vraag naar subsidies.

De heer Jos De Meyer : De minister heeft me wel tevreden maar niet gerustgesteld. Uiteraard ben ik tevreden dat men geen boete moet betalen. België heeft echter 85 procent van het aanbestedingsplafond bereikt omdat het uitgavenpatroon in Wallonië beter werd opgevolgd dan in Vlaanderen.

Als men dan toch de provincies wenst aan te pakken, wil ik hier duidelijk stellen dat de provincies maandenlang de onzekerheid en de slechte opvolging van dit dossier hebben aangeklaagd.

Bovendien hebben de besparingsmaatregelen van minister Van Mechelen ervoor gezorgd dat Vlaanderen minder Europese subsidies ontving.

Minister Ludo Sannen : Als België goed scoort, is dit in de eerste plaats dankzij Vlaanderen. Ik heb daarenboven een uitzondering gevraagd op de omzendbrief van minister Van Mechelen. Ten slotte wil ik er ook op wijzen dat het cijfer van 1 oktober achterhaald is.

De heer Jos De Meyer : Ik ben tevreden met alle inspanningen die geleverd werden na 1 oktober. Elke verloren euro is er echter een teveel.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Acties tegen Vlaamse boeren in Wallonië

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Denys tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking over mestexport naar Wallonië en van de heer Van Dijck tot de Somers, minister-president van de Vlaamse regering over de acties van Vlaamse boeren in Wallonië.

De heer André Denys : Het kan verkeren. Voor de eerste keer in mijn carrière moet ik de heer Happart, Waals minister van Landbouw, een moedig man noemen en onderschrijf ik zijn uitspraken ten volle. De heer Happart verleent volop steun aan een Vlaamse varkensboer die zich in de buurt van Doornik kwam vestigen maar er geconfronteerd werd met tegenwerking van de lokale ingezetenen. Minister Happart meent immers dat Wallonië een mesttekort kent en de Vlaamse mest dus best kan gebruiken.

Er moet trouwens opgemerkt worden dat er in Vlaanderen steeds minder tewerkstelling is in de varkenssector. Dit staat in schril contrast met Wallonië waar vorig jaar, alleen al in deze subsector, 500 arbeidsplaatsen bijkwamen.

Nog niet zo lang geleden was er een dispuut tussen Vlaanderen en Wallonië over mesttransporten. Zelfs tot bodemverbeteraars verwerkte mest werd, op grond van de bezemrichtlijn, door de Waalse minister van Leefmilieu Foret geweigerd.

Eertijds heb ik mevrouw Dua hierover al geïnterpelleerd. Ik vraag dus nu dat minister Sannen dit probleem aankaart gedurende het volgende overleg dat hij zal hebben met zijn Waalse collega.

De heer Kris Van Dijck : Mijn vraag komt vanuit een andere invalshoek. Langs de ene kant is het huidige Europa een Europa van open grenzen en vrij verkeer van goederen en personen. Langs de andere kant stel ik echter vast dat wanneer een Vlaams landbouwer zich in Wallonië gaat vestigen, men wel de uitbater en niet het bedrijf op zich viseert.

De heer Happart heeft gelijk wanneer hij stelt dat een varkenshouderij in Wallonië een Waals bedrijf is. De uitspraken in de krant van vandaag komen echter nogal cru over. Ik kan dan ook niet anders dan vaststellen dat loyaliteit in België nogal vaak eens van één kant moet komen. Denken we in dit verband alleen al maar aan de problemen waarmee de Vlamingen in de rand rond Brussel geconfronteerd worden.

In hoeverre zijn er problemen met Vlaamse landbouwers die naar Wallonië uitgeweken zijn ? De Boerenbond spreekt van een honderdtal bedrijven. Op welke manier speelt de Vlaamse overheid in op de problemen waar deze mensen mee geconfronteerd worden ?

Minister Ludo Sannen : Ik zal eerst antwoorden op de vraag van de heer Van Dijck. Momenteel heb ik geen concrete aanwijzingen over problemen waar Vlaamse landbouwers in Wallonië mee geconfronteerd worden.

Wellicht speelt het zogenaamde Nymbussyndroom bij de vestiging van een nieuw bedrijf ook in Wallonië een rol. Men zal ook daar trachten om alle argumenten uit te puren die de vestiging van een nieuw bedrijf kunnen verhinderen. Meer wil ik er niet achter zoeken.

Op de vraag van de heer Denys kan ik enkel antwoorden dat er in Wallonië voldoende plaats is voor mest. Waalse boeren vragen zelfs om organische mest zoals kippenmest.

Zelfs als men de strengste normen wenst te hanteren, moet men vaststellen dat er voldoende ruimte is voor bijkomende mest. Verder stel ik vast dat er bij de Mestbank voortdurend nieuwe vragen naar bijkomende mest binnenlopen. Ten slotte heeft ook de universiteit van Gembloux aangetoond dat er nog ruimte is voor bijkomende mest.

In Wallonië blijft men dus om Vlaamse mest vragen. Ik ben dus ook tevreden met de uitspraken van minister Happart. Hij onderschrijft hiermee het Vlaamse standpunt. Ik zal mijn Waals collega Foret dus gedurende het overleg confronteren met de uitspraken van de heer Happart.

Vlaanderen moet echter wel beseffen dat de mestuitvoer naar Wallonië slechts op korte termijn een oplossing kan bieden. Op langere termijn zal Wallonië immers ook een evenwicht zoeken tussen de mestplaatsing en de groei van de eigen veestapel.

Bij een eerstvolgende ontmoeting met minister Foret zal ik dit opnieuw agenderen.

De heer André Denys : Het is normaal dat men in Wallonië op die manier reageert : we mogen niet vergeten dat wij tot voor twee jaar illegaal mest naar Wallonië uitvoerden.

Mevrouw Dua heeft in het verleden reeds meerdere keren geprobeerd deze zaak te bespreken, maar er is nooit een doorbraak gekomen. Daarom zou ik de minister willen vragen nu niet meer al te lang te wachten om de situatie bij minister Foret aan te kaarten en het overlegcomité erbij te betrekken mocht er niet snel een akkoord bereikt worden.

De heer Kris Van Dijck : Gezien de herkomst van de veehouders reageren de Walen volgens mij gewoon

racistisch.

Minister Ludo Sannen : Dat is een verregaande uitspraak.

Ik zal mijn best doen een doorbraak te bewerkstelligen. Indien dit niet lukt, zal ik het overlegcomité erbij betrekken.

De heer André Denys : De uitspraak van de heer Van Dijck over het racisme slaat nergens op : Vlaamse varkens worden in Wallonië juist als zeer kwaliteitsvol beschouwd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

De stijgende werkloosheid in de Kempen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Duppen tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de stijgende werkloosheid in de Kempen.

De heer Jan Van Duppen : In oktober 1999 waren er in het arrondissement Turnhout 13.000 tot 14.000 werkzoekenden. Een jaar later was hun aantal gedaald tot 12.000. Vandaag zijn er meer dan 15.000. Volgens een studie, gebaseerd op simulatie, zullen er gedurende de komende 10 jaar nog eens 4.000 arbeidsplaatsen verloren gaan. De meest optimistische schattingen hebben het over 900 plaatsen. Het gaat hierbij niet om ingrijpende gebeurtenissen zoals in Vilvoorde of nu recent in Genk, maar eerder om een substantiële geleidelijke verslechtering.

De minister reageerde reeds door het nemen van een aantal maatregelen, onder andere met de begeleidingscellen en de werkwinkels, maar het is hoogtijd een duidelijk standpunt in te nemen en tot de kern van het probleem te komen. Ik verwijs hierbij graag naar het citaat uit "De Bende van Jan de Lichte" van Louis-Paul Boon dat de minister-president zelf gebruikte : "Alleen dommeriken geloven in slechte tijden". Ik houd eraan u eraan te herinneren dat het met Jan de Lichte en zijn bende niet goed afliep.

We moeten tot andere maatregelen komen dan enkel begeleidende. Wij moeten anders gaan aankijken tegen de economische wetmatigheden. Economie is geen wetenschappelijk spel; economie is kunst voor en door mensen.

Er moet een vruchtbare bodem zijn om iets te kunnen opbouwen. Beginnende ondernemers moeten respect en vooral kansen krijgen. Anders komen we in de problemen.

Minister Renaat Landuyt : De Kempen was de eerste regio in Vlaanderen die een andere tijd meemaakte. Ten tijde van Verlipack werd het akkoord daarvoor bij nacht gesloten op het kabinet. De Kempenaars hebben al meegemaakt wat zich nu in Genk afspeelt.

Door een permanente dialoog tussen de deelregeringen zullen we inspelen op het probleem van de werkgelegenheid in de regio.

De werkwinkels werden er versneld opgestart, en het was steeds onze prioriteit de sociale economie uit te bouwen. Er moet nagegaan worden, zoals u in een eerdere vraag zelf suggereerde, in hoeverre we medewerking kunnen krijgen vanuit alle beleidsterreinen.

De heer Jan Van Duppen : De vroegere initiatieven waren stuk voor stuk interessant en zinvol. Maar het creëren van kaders blijft een theoretisch gegeven. Nu moet er concreet gehandeld worden.

De regio telt veel en vooral kleine bedrijven. Een studie heeft aangetoond dat de Kempen, en dat mag verrassend klinken, het meest conjunctuurgevoelig zijn wat werkgelegenheid betreft. We moeten beginnen aan een nieuw verhaal, en daarvoor een nieuwe weg opgaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden

De heer Francis Vermeiren : Vanmorgen heeft het Uitgebreid Bureau beslist om een actualiteitsdebat over van Ford Genk te houden. We wensten bij dit debat zowel de minister-president als de minister van Economie te betrekken. Omdat de minister-president om 15 uur een afspraak heeft met de vakbonden van Ford Genk, vragen we of het actualiteitsdebat om 16 uur kan beginnen.

De voorzitter : Ik stel een wijziging van de agenda voor. We kunnen beginnen nu met de bespreking van het ontwerp van decreet, dat ook op onze agenda staat.

De heer Filip Dewinter : Ik vind deze werkwijze ongebruikelijk. Als er een dergelijk probleem is, dient de minister-president contact op te nemen met de voorzitter.

De heer Francis Vermeiren : Ik heb begrip voor het feit dat de heer Dewinter niet kon deelnemen aan de vergadering van het Uitgebreid Bureau. We hebben met alle partijen contact opgenomen. Er is wel degelijk rekening gehouden met de gebruiken van dit parlement en ik heb de voorzitter daarover ingelicht.

ONTWERP VAN DECREET

Kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Ingrid van Kessel, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Ik stel voor om de vergadering te schorsen tot de minister aanwezig is. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt geschorst om 15.04 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 15.34 uur.*

Mevrouw Ingrid van Kessel : CD&V vindt het een goede stap dat er nu een geïntegreerd ontwerp van decreet is voor gezondheids- en welzijnsvoorzieningen. Het is noodzakelijk dat de overheid de kwaliteit in die belangrijke sectoren stimuleert. Een omvattende decretale regeling moet echter rekening houden met de eigenheid van beide sectoren. Ook in de uitvoeringsbesluiten moet rekening gehouden worden met de verschillende aanpak.

Het is misschien niet slecht dat er geen verplichte kwaliteitscoördinator meer is omdat het volledige management dan verantwoordelijk wordt voor kwaliteitsbeleid. Een coördinator is echter ook een referentiepersoon. Ik hoop dat besparen niet de drijfveer was.

Het niet langer opleggen van verplichte thema's biedt het voordeel dat voorzieningen verantwoordelijk worden voor de keuze van de thema's. Nadeel kan zijn dat belangrijke thema's niet of op een verschillende manier behandeld worden. Zo wordt een algemene analyse van bepaalde problemen onmogelijk. Omdat het gaat over het algemeen belang en er veel middelen geïnvesteerd worden, mag er een zekere sturing blijven

bestaan. De instellingen moeten daarbij voldoende inspraak hebben.

Na rapportering moeten voorzieningen op de hoogte gebracht worden van mogelijke verbeteringen. Voor een goed kwaliteitsbeleid blijven actie- en verbeterplannen dus belangrijk. Door de rapportage aan het Vlaams Parlement van zesjaarlijks naar vijfjaarlijks terug te brengen, wordt een betere parlementaire controle mogelijk.

We hopen dat de dynamiek voortgezet wordt en zullen dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Felix Strackx : Werken aan de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen is een goede zaak, maar toch betreuren wij dat we het hier niet over de integrale kwaliteitszorg in de gehele gezondheidszorg hebben. In Wallonië ligt men niet wakker van de best mogelijke zorg tegen de laagste prijs omdat Vlaanderen toch betaalt.

Dat de transfers in de ziekteverzekering op die manier zullen toenemen, is geen reden om hiermee niet door te gaan, maar we moeten ons er toch goed bewust van zijn.

Toen we in 1997 het decreet betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen bespraken, heb ik daar al op gewezen. Meer kwaliteit zou onze positie tijdens de onderhandelingen over een volledige overheveling van de gezondheidszorg versterken. Zeven jaar later heb ik de indruk dat de vlucht vooruit niet de beste strategie is.

Het verheugt ons dat we het vandaag over één enkel ontwerp van decreet hebben voor alle Vlaamse voorzieningen. Zo krijgen de voorzieningen meer ademruimte en daalt de administratieve druk. Toch is de regering er niet in geslaagd een aantal anomalieën uit de vorige decreten te halen.

Verantwoorde zorg moet doeltreffend, doelmatig, continu, maatschappelijk aanvaard en gebruikersgericht zijn. Doelmatig betekent dat de baten worden afgewogen ten aanzien van de kosten. De gezondheidszorg werkt met mensen en het principe dat tijd geld is, kan tot mensonwaardige toestanden leiden.

Maatschappelijke aanvaardbaarheid als norm beschouwen is een gevaarlijk precedent. De interpretatie van dit evoluerende begrip zal tot grote ethische, deontologische en juridische problemen leiden. De voorziening zal moeten nagaan of de voorgestelde zorg kan voor de maatschappij en de omgeving van de patiënt.

Ik kan mij niet voorstellen dat wij ons ooit zullen afvragen of onze grootvader de kosten nog wel waard is. Is het maatschappelijk aanvaardbaar om een 80-jarige een coronaire overbrugging te geven ? Waar ligt de grens ? Wie zal die grens leggen ? Mogen we een kettingroker met gemeenschapsgeld behandelen ?

Het is een boeiend debat, maar dit principe in een decreet schrijven, is verkeerd. Alle patiënten hebben recht op de best mogelijke zorg, ongeacht hun leeftijd, economische rendabiliteit of maatschappelijke situatie. Dit moet het uitgangspunt blijven van onze gezondheidszorg. Het Vlaams Blok zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De heer Koen Helsen : De VLD zal dit ontwerp van decreet goedkeuren.

Dit ontwerp van decreet is gebaseerd op de bestaande kwaliteitsdecreten. Elke instelling is verantwoordelijk voor haar kwaliteitsmanagement en evalueert het ook zelf. Van betutteling is geen sprake. De Vlaamse regering kan per sector een lijst van belangrijke aspecten opleggen. De overheid houdt uiteraard toezicht op de kwaliteit en op de naleving van het decreet. Gebrekkige kwaliteit kan bestraft worden zoals bepaald in de artikelen 9 en 10. Wij zijn van oordeel dat de overheid zou moeten kunnen belonen wanneer een instelling bepaalde doelstellingen halen.

De overheid kan bepaalde kwaliteitseisen stellen door vereisten toe te voegen aan het kwaliteitshandboek. Op termijn willen we een doorzichtig kwaliteitsbeleid waarin de gebruiker van de zorg een centrale rol krijgt. De openbaarheid van rapporten over kwaliteitsbeleid is daarin een belangrijk element.

De grootste uitdaging bestaat erin op een efficiënte manier te blijven investeren in de gezondheidsinstellingen en de kwaliteit ervan te evalueren. Betaalbare kwaliteit is de norm. Daarom geven we onze steun aan dit ontwerp van decreet. (*Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*).

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg omschrijft het begrip kwaliteitszorg als het plezier om goede dingen te maken, om dingen te maken op een goede manier, om goede resultaten te behalen en om goede dingen te geven en te krijgen. Indien we dat bereiken, dan zijn we goed bezig.

De organisaties stellen nieuwe eisen aan de werknemers, vooral flexibiliteit en beschikbaarheid. De werknemers stellen nieuwe eisen aan de organisaties waar ze werken. Dat heeft dan vooral te maken met openheid en democratische besluitvorming. Het kwaliteitsdecreet wil dat er op die manier aan kwaliteitsbewaking wordt gedaan in de zorgvoorzieningen.

Een nieuw element is dat de voorzieningen aan zelfevaluatie zullen doen. Zo kan een kwaliteitsvolle zorg een win-winsituatie worden voor de gebruiker, voor de medewerkers en voor de samenleving.

In 1997 werden twee kwaliteitsdecreten goedgekeurd, één voor de gezondheidsvoorzieningen, waarin een top-downbenadering werd gehanteerd en één voor de welzijnssector, waar werd gekozen voor een bottom-upbenadering. Deze decreten zijn de beide sectoren ten goede gekomen.

Nu willen we één decreet invoeren dat voor beide sectoren van toepassing is. Er zal ook een Centrum voor Kwaliteitszorg kunnen worden opgericht dat ondersteuning biedt aan de voorzieningen. Zo kan de administratie het onderscheid maken tussen inspectie en ondersteuning.

Dit ontwerp van decreet is een voorbeeld van deregulering. Het zal ervoor zorgen dat er in de toekomst verder op een kwaliteitsvolle manier kan worden gewerkt. Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus*)

De heer Jan Van Duppen : Ook onze fractie ondersteunt dit ontwerp. Het is niet alleenzalmakend, maar toch biedt het meer mogelijkheden voor het werkveld.

De enige reden waarom ik hier het woord neem is dat ik wil reageren op de toespraak van de heer Strackx over de verantwoorde zorg. Die berust op een pijnlijke illusie.

De kern van de discussie is niet of we geneeskundige zorgen voor oudere mensen nog de moeite waard achten, wel of deze mensen dat zelf nog wel willen. We moeten ons afvragen welke kwaliteitseisen we ons in dergelijke gevallen stellen.

Minister Adelheid Byttebier : Ik ben blij dat nagenoeg alle fracties hun steun verlenen aan dit ontwerp waarmee we uitvoering willen geven aan het regeerakkoord, dat een sectoroverschrijdend kwaliteitsbeleid had aangekondigd voor de gezondheids- en de welzijnssector.

Ik meen dat we de sterke punten uit de vorige decreten valoriseren met dit ontwerp en dat we er een aantal nieuwe aandachtspunten aan toevoegen. De cliënt moet centraal staan, de kwaliteit moet aantoonbaar zijn, dossiers moeten kunnen worden ingezien en er moet multidisciplinair worden gewerkt.

Er moet een multidisciplinaire en permanente kwaliteitsbewaking zijn. De voorziening kan kiezen voor een kwaliteitscoördinator of voor een kwaliteitsmanager. In kleinere voorzieningen kan de kwaliteit ook rechtstreeks door de directie bewaakt worden. Dit ontwerp van decreet geeft dus veel vrijheid aan de voorzieningen.

In overleg met het werkveld zijn we reeds begonnen met het definiëren van een aantal thema's. In de gezondheidszorg zal het onder meer gaan om de ziekenhuisinfecties, de valongelukken en de transfusiereacties. De voorzieningen kunnen zelf kiezen wat hun centraal kwaliteitsthema zal zijn voor het komende jaar.

We stappen af van de formule waarbij de overheidscontrole kan leiden tot intrekking van de erkenning. De inspectiebezoeken worden meer visitaties, waarbij we ervan uitgaan dat de instellingen zelf kwaliteit willen.

Ik ben blij met de steun van het parlement. Nu moeten we ook nog zorgen voor de nodige uitvoeringsbesluiten.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.57 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.15 uur.*

ACTUALITEITSDEBAT

Herstructurering bij Ford Genk.

De voorzitter : Aan de orde is het actualiteitsdebat over de herstructurering bij Ford Genk.

De bespreking is geopend.

De heer Johan Sauwens : Ik ben blij dat de minister-president de situatie zelf wil komen toelichten. De situatie is immers schrijnend, voor de werknemers van Ford Genk en voor de hele automobielsector. De situatie heeft verder een grote weerslag op de Limburgse samenleving en in feite op de hele Vlaamse maatschappij.

Het kan snel gaan. Twee weken verklaarde de minister-president hier nog dat grote delen van de wereld met een economische recessie kampen maar dat Vlaanderen het, in vergelijking met zijn buurlanden, nog zo slecht niet doet. Vandaag zitten we in een crisissfeer en worden we geconfronteerd met de structurele zwaktes van onze Vlaamse economie. Dit laatste noopt ons tot een snel, pro-actief optreden. We kunnen niet wachten op de vorming van de volgende regering.

De verhouding tussen politiek en economie is altijd wat dubbelzinnig. Als het goed gaat, pochen we als burgemeester of parlements lid met de resultaten. Wanneer het echter wat slechter gaat, verwijzen we naar de economische wetmatigheden, naar de Europese Muntunie of naar de globalisering van de economie.

Men kan op twee manieren reageren. Men kan stellen dat de markt alles zal oplossen en dat de overheid zich niet te veel mag mengen. Dit is een extreem liberale houding.

Men kan echter ook zorgvuldiger dan in het verleden de maatschappelijke elementen bespelen waar men vat op heeft. Dit vraagt echter een langetermijnvisie en structurele maatregelen. Zo kan men het menselijk kapitaal verzorgen via onderwijs en permanente vorming en het wetenschappelijk onderzoek en het innovatiebeleid laten primeren. Jaarlijkse septemberverklaringen zijn echter onvoldoende om dit te doen, er is een dagdagelijks beleid nodig.

De situatie bij Ford Genk is intussen voldoende gekend. CD&V is geschrokken van de wijze waarop het kapitalistisch systeem alle menselijke waardigheid overboord durft te gooien. De wijze waarop de Forddirectie beslissingen neemt en toelicht, kan niet aanvaard worden. De sfeer wordt ook steeds grimmiger.

De VDAB- en RVA-lokale en de werkwinkels worden overspoeld door mensen die op zoek naar een inkomen. Het gaat hierbij niet alleen om die 3.000 mensen die bij Ford hun werk dreigen te verliezen. Reken men ook de toeleveringsbedrijven erbij, dan mag men, zonder te overdrijven, dit cijfer verdubbelen. Dit scenario is vergelijkbaar met de sluiting van het oostelijk mijnbekken in de jaren tachtig.

Alleen al uit puur menselijk oogpunt moet er duidelijkheid komen. Ik zou de Vlaamse regering dan ook willen vragen dat zij duidelijkheid geeft over wat er in 2002 vernomen werd en welk overleg er plaatsvond met de federale regering. Reeds in juni van vorig jaar schreef een Franse krant immers dat Ford Genk zou sluiten. Is er binnen de Vlaamse regering overleg gepleegd? Op welke manier heeft deze regering dit probleem aangepakt?

Aan de poorten van de fabriek beweerde iemand dat een dergelijk sluitingsscenario ondenkbaar zou zijn in het Wallonië van Di Rupo. Op welke wijze heeft deze Vlaamse regering de gemaakte afspraken rond fiscale maatregelen opgevolgd? Wij vragen over dit alles volstrekte duidelijkheid.

Op 26 juni verklaarde minister Ceysens dat uit informele contacten was gebleken dat de geplande productievermindering bij Ford Genk slechts tijdelijk was en geen impact zou hebben op de investeringsprojecten. Op 27 juni verklaarde zij dat de geplande investeringen zouden doorgaan en dat zij er van uit ging dat de directie van Ford Genk gemandateerd was door Ford Europa.

Sommigen beweren dat een aantal veranderingen in de regering werden doorgevoerd omdat men wist dat Ford Genk ging afslanken en men hier geen pasklaar antwoord op had.

Kan de minister-president de stappen die hij zal ondernemen toelichten en duidelijkheid scheppen over de manier waarop de Vlaamse regering de besprekingen rond afvloeiingen en sociale begeleiding rechtstreeks zal laten koppelen aan de zekerheid over het voortbestaan van Ford Genk? CD&V gaat resoluut voor het voortbestaan van Ford Genk. Op federaal, Vlaams, provinciaal en lokaal vlak moet ten volle overlegd worden zodat de 6.000 jobs kunnen behouden worden.

Ook al vindt men een oplossing voor de 3.000 mensen die hun werk verliezen, toch blijft er het probleem van het werk dat verloren gaat. Dit moet een bekommernis zijn van de hele Vlaamse gemeenschap.

De autoassemblage is heel belangrijk voor Vlaanderen. Werkten er in 1991 nog 41.000 personen in deze sector, dan was dit in 2001 teruggelopen tot 26.000. Dit heeft ten dele te maken met de grote uitbesteding. Ieder jaar werden er minder wagens vervaardigd.

Bijna tien procent van de werknemers in de Vlaamse industrie en 25 procent van de werknemers in de Limburgse industrie is werkzaam in de transportmiddelensector. Die automobielsector is dus een van de sleutelsectoren van de Vlaamse industrie. Dit vertaalt zich in onze handelsbalans en export. Het verlies aan jobs is hier echter, verhoudingsgewijs, groter dan in de rest van Europa.

Ten pas en ten onpas jongleert men met de term 'loonkost'. De autoassemblage is een arbeidsintensieve bedrijvigheid. De personeelskosten bedragen ongeveer 70 procent van de toegevoegde waarde die in Genk wordt gecreëerd. Geen enkele andere sector kent zo'n hoog loonaandeel.

Uit een enquête van Agoria blijkt dat in 2001 de loonkosten in Duitsland 12 procent hoger, in Frankrijk 25 procent lager, in Spanje 35 procent en in de voormalige Oostbloklanden zelfs lager lagen dan in Vlaanderen. Deze loonwijze met de omringende landen nemen intussen nog verder toe.

Volgens krantenberichten van januari 2002 is toen al gezegd dat de productiviteit in Saarlouis 20 procent hoger zou liggen dan in Genk. De verlaging van de patronale bijdragen voor de sociale zekerheid had direct kunnen bijdragen tot een loonkostenmatiging. Het is jammer dat de regering-Verhofstadt I deze beloofde

verlaging niet doorgevoerd heeft en dat de Vlaamse regering hiervoor ook niets substantieels heeft kunnen doen. Dat betekent immers dat Vlaanderen voor deze belangrijke geconfronteerd wordt met een structureel en geen conjunctureel probleem. Dit probleem kan zich morgen ook voordoen in Gent of Vlaams-Brabant.

In Limburg is 26,8 procent van de actieve bevolking tewerkgesteld in de industrie, in Vlaanderen 22 procent. Tussen 2001 en 2003 is de werkloosheid in Vlaanderen gestegen met 26 procent, in Limburg daarentegen met 35 procent. Het Limburgse economische weefsel is niet sterk genoeg om deze slag op te vangen. In Vlaams-Brabant, met Vilvoorde, kon dat destijds wel.

Er is geen alternatief. We moeten nu een Limburgs actieplan met alle betrokkenen op poten zetten, en er moet nagegaan worden hoe het Limburgse platform best met de Vlaamse task force zou samenwerken.

We mogen de afbouw van de industrie in Vlaanderen niet toelaten omdat zij van cruciaal belang is voor het welzijn van onze samenleving.

Een goedbedoeld voluntarisme kan hier niets oplossen. We moeten concrete stappen ondernemen betreffende lastenverlaging voor de werkgevers en verbetering van het ondernemingsklimaat. Actie in samenwerking met Europa is aangewezen.

De situatie is ernstig : Ford Genk toont een structurele verzwakking van de economie aan. (*applaus bij CD&V, AGALEV en N-VA*)

De heer Guy Sols : Enige bescheidenheid is aangewezen : de invloed van politieke beslissingen op de economie is en blijft beperkt. Dit betekent uiteraard niet dat de politiek haar verantwoordelijkheid niet moet opnemen. Integendeel : zij kan een sociaal gunstig klimaat scheppen, overleg plegen, flankerende maatregelen nemen, en de fiscale druk verminderen teneinde de ondernemingen toe te laten zich te ontwikkelen. Ook rechtstreekse financiële injectie kan soms aangewezen zijn.

We mogen de gebeurtenissen in Genk niet gebruiken om een spelletje van politiek opbod te spelen en een show op te voeren : we moeten ons gezamenlijk sereen, open en eerlijk achter het probleem scharen en onze verantwoordelijkheid opnemen.

De Vlaamse regering heeft in het Forddossier gedaan wat ze moest doen. Zij trok 50 miljoen euro uit om het bedrijf te steunen, en nog eens een extra bedrag voor opleiding en research. Op het federale niveau was de VLD steeds de koploper in het creëren van een gunstig bedrijfsklimaat en het stimuleren van ondernemerszin. Het federale regeerakkoord beloofde het verlagen van de patronale lasten en de VLD pleitte steeds voor het verlagen van de fiscale lasten op de ploegenarbeid. Maar er ontstond een blokkering omdat de Parti Socialiste dwars ging liggen. Indien Wallonië niet wil horen van de verlaging van de loonlasten, moeten we naar meer Vlaamse economische autonomie.

De heer Ludwig Caluwé : Die blokkering tussen de verschillende regeringspartners bestaat al meer dan twee jaar. Ten tijde van de problemen bij Opel was reeds sprake van de verlaging van de lasten op de ploegenarbeid, maar ze werd nooit gerealiseerd. De heer Sols spreekt enkel over de PS, maar de Vlaamse socialisten liggen evenzeer dwars. Er is dus ook een intern probleem in de Vlaamse regering : als zij twee jaar geleden haar verantwoordelijkheid ter zake had opgenomen, was de federale regering wellicht meegegaan, en had de ramp bij Ford misschien kunnen vermeden worden.

De heer Guy Sols : De heer Caluwé poneert hier zomaar dat dat de enige oorzaak zou zijn van wat zich nu bij Ford Genk voordoet. Het tegendeel is waar. Dat de Vlaamse regering zich engageerde om 50 miljoen euro te investeren, was voor Ford voldoende om een protocol af te sluiten. Lastenverlaging was niet meer direct aan de orde. Maar Ford heeft dat protocol eenzijdig verbroken. Als federale parlementsleden iets anders beweren, hebben ze het verkeerd.

De heer Ludwig Caluwé : De bewering komt van gewezen minister Gabriëls. Minister Van Mechelen laat hetzelfde verstaan. Beiden zijn gewezen ministers van Economie van de Vlaamse regering

De heer Guy Sols : Ik blijf erbij dat het niet verlagen van de patronale lasten zeker niet de oorzaak is van wat nu gebeurt.

De heer Miel Verrijken : De crisis is zeker niet veroorzaakt door een recent probleem tussen Vlaanderen en Wallonië. Sinds de tweede wereldoorlog lijdt de Vlaamse economie onophoudelijk onder de Waals-verkeerde politiek. Zo heeft Vlaanderen bijvoorbeeld niets gekregen van het Marshallplan.

De heer Guy Sols : Als liberalen weten wij dat ondernemers doorgaans woord houden. Daarom komt de woordbreuk van Ford extra hard aan.

Het beleid moet de obstakels verwijderen die het creëren van nieuwe banen in de weg staan. De werkgelegenheid moet behouden blijven. Er moet dringend duidelijkheid komen over het al dan niet in Genk produceren van de Mondeo in 2006. De VLD blijft daarover positief. Minister-president Somers heeft onmiddellijk nadat de ramp bekend werd het initiatief van de task force genomen om met de vakbonden en de directie gesprekken te voeren.

Er is plaats, en er zal steeds plaats zijn, voor industrie in Limburg en in Vlaanderen. Door innovatie, kennismanagement, creativiteit en onderzoek moeten we een uitdoofscenario te allen prijze voorkomen.

Voor Limburg betekent dit dat op korte termijn een aantal dossiers moeten worden gedeblokkeerd. Het is essentieel om in een positief klimaat alle verantwoordelijkheid te nemen. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Filip Dewinter : De minister-president heeft de laatste dagen een bewuste politiek gevoerd om zelf afwezig te blijven in de media andere ministers naar voren te schuiven.

Minister-president Bart Somers : Ik heb vanaf de eerste dag mijn verantwoordelijkheid genomen, ook ten aanzien van de media. Ik ontloop mijn verantwoordelijkheid in dit dossier niet. Ik zou het waarderen als u het karikaturale beeld nuanceert.

De heer Filip Dewinter : Veel mediacommentatoren hebben de houding van de minister-president als dusdanig geïnterpreteerd.

In de folder die werd verspreid tijdens het werkbezoek aan Ford Genk van de toenmalige minister-president en de toenmalige minister van Economie, staat dat de Vlaamse regering zorgt voor de welvaart in Limburg en dat de arbeidsplaatsen van de Fordwerknemers voor lange tijd verzekerd zijn. Dat was voor de verkiezingen.

Na de verkiezingen stellen we vast dat een aantal elementen niet aan de Fordarbeiders werden verteld. Uit een vergelijking van de Fordvestigingen blijkt dat Ford Genk het helemaal niet goed doet op het vlak van de loonkost en de productiviteit. Dat werd volgens de heer Gabriëls op een vergadering van 23 januari 2002 gezegd. In een interview haalt de VLD-kamerlid Pierre Lano zwaar uit naar paars-groen. Hij stelt dat de regeringsleiders sinds begin 2002 op de hoogte waren van de problemen van Ford Genk, maar dat ze zich hebben geconcentreerd op de verkiezingen.

De loonkost in Vlaanderen is te hoog. De PS was tegen een lastenverlaging voor ploegenarbeid en Vlaanderen heeft er geen punt van willen maken om die lastenverlaging te realiseren, ook niet op Vlaams niveau. De minister-president heeft een dergelijke eis ook niet op tafel gelegd tijdens de federale regeringsonderhandelingen. Zolang Vlaanderen niet beschikt over een aantal essentiële bevoegdheden, zoals werkgelegenheid, sociale zekerheid en fiscaliteit, zullen er nog bedrijven verdwijnen.

De paars-groene regering is schuldig omdat ze de economische crisis niet onder ogen heeft willen zien. Ze was te veel bezig met de verkiezingen. Genk betaalt de prijs voor de anti-Amerikaanse houding van de regering en voor de genocidewet. (*Applaus bij het VB*)

De arbeidsplaatsen van Ford Genk verhuizen naar Turkije. Sommigen zullen twee keer nadenken vooraleer ze Turkije bij de Europese Gemeenschap betrekken.

Verder is paars-groen schuldig omdat men op communautair vlak geen initiatieven neemt. Men geeft de voorkeur aan de communautaire rust. Door te weigeren om een aantal essentiële ingrepen te doen, kiest men voor het sociale kerkhof. Politici hebben inderdaad niet alle instrumenten in handen. Daarom moeten ze degene waarover ze beschikken, ten volle benutten.

Zolang Vlaanderen de moed niet heeft om de sociale zekerheid te splitsen en een eigen fiscaliteit te realiseren, zullen we met dergelijke problemen blijven geconfronteerd worden. (*Applaus bij het VB*)

De heer Bruno Tobbac : Bescheidenheid en nederigheid sieren iedereen. Dat betekent dat we bereid moeten zijn om te onderzoeken of we iets hadden kunnen doen aan het verlies van jobs in Genk.

Het is belangrijk dat alle denksporen onderzocht worden en dat alle middelen ter beschikking gesteld worden om de industriële werkgelegenheid in Vlaanderen te behouden. Het kan daarbij gaan over investeringssteun en de verlaging van de loonlast, al dan niet op ploegenarbeid.

Nederigheid mag echter niet tot blindheid leiden. De echte redenen liggen niet bij de Vlaamse of federale regering en helemaal al niet bij de werknemers, maar bij de directie van Ford die er niet in slaagt om in te spelen op de economische trends. Ze heeft te kampen met een jaarlijks oplopend tekort en een daling van de verkoop. Dat overwegen we best vooraleer misbruik te maken van de situatie om de eigen politieke overtuigingen te promoten.

De heer Johan Sauwens : Volgens de cijfers van het World Economic Forum is België op vijf jaar tijd negen plaatsen gezakt in het klassement van het concurrentievermogen. Dat is te wijten aan het gebrekkige flankerend beleid. Paars heeft de noodzakelijke acties nagelaten. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Bruno Tobbac : Er was een akkoord gesloten, waarbij de directie van Ford Europa garantie op het behoud van de werkgelegenheid bood en de Vlaamse regering geld ter beschikking stelde. Het is niet de verantwoordelijkheid van de regering dat Ford niet in staat is op de huidige wereldmarkt mee te draaien en foute beslissingen nam.

Het is terecht dat de overheid investeert om de werkgelegenheid in bedrijven te behouden. Het is echter noodzakelijk dat gezocht wordt naar middelen, eventueel op Europees niveau, om overeenkomsten waarbij bedrijven belastinggeld krijgen en werknemers inspanningen leveren, ook bindend te maken voor de bedrijven.

De heer Johan Sauwens : Het probleem is groter : er moet structureel ingegrepen worden om onze concurrentiepositie te versterken.

De heer Bruno Tobbac : Prijsconcurrentie met lage loonlanden zonder sociale bescherming is niet mogelijk en niet wenselijk. (*Applaus bij sp-a en VU&ID*)

De heer Ludwig Caluwé : De directie heeft gekozen tussen Genk en Saarlouis, dus tussen de Vlaamse en Duitse loonkosten. Het is juist dat de directie verantwoordelijk is voor de afslankingen. Het feit dat de herstructureringen Vlaanderen treffen, is de verantwoordelijkheid van de Vlaamse en federale regering.

De heer Bruno Tobbac : De heer Caluwé bewijst dat hij het dossier niet kent. Ford heeft de vestiging in Genk gekozen omdat de investeringen daar nog moesten gebeuren. In Saarlouis was er al geïnvesteerd. Beleid moet gevoerd worden op basis van correcte gegevens.

Het radiobericht over de afdanking van 3000 mensen aangrijpen om een uur nadien te pleiten voor Vlaamse onafhankelijkheid of lagere loonlasten, is profiteren van een drama. (*Applaus bij sp-a*)

De heer Luc Van den Brande : Dergelijk simplisme helpt de werknemers in Genk niet en brengt een oplossing niet naderbij. Natuurlijk zijn onze regeringen niet alleen verantwoordelijk, maar zelfs in een kleine regio beschikt een regering over een aantal mogelijkheden. De paarse regeringen hebben het ondernemingsklimaat totaal verwaarloost. Er is twee jaar niets gedaan ten voordele van onderzoek en

ontwikkeling of innovatie. De jarenlange discussie over de fusie van de Dienst Investeren Vlaanderen en de Dienst Export Vlaanderen was niet goed voor onze reputatie. De regering heeft niet gedaan wat ze kon. *(Applaus bij CD&V en het VB)*

De heer Bruno Tobbacq : Zes maanden geleden was de directie van Ford zo tevreden over het investeringsklimaat, dat ze zich verbond tot bijkomende investeringen. Het is noodzakelijk dat we dergelijke overeenkomsten afdwingbaar maken.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Het gaat niet op te zoeken naar wie wat misdaan heeft. De oorzaak is dat een bepaald automodel niet goed verkocht. Zoek liever naar oplossingen. *(Applaus bij de VLD)*

De heer Gilbert Van Baelen : Het simplisme van de heer Van den Brande verbaast me. Flanders Drive was een ambitieus project over de kennistechnologie voor de automobielsector. Dat project is trouwens mee besproken toen de directie van Ford tot bijkomende investeringen besliste.

De heer Bruno Tobbacq : Een groep hoeft niet bescheiden te zijn, namelijk de werknemers van Ford Genk. Ze waren de afgelopen jaren bereid tot inspanningen, flexibiliteit en bijdragen voor hun bedrijf. Het is jammer dat de bedrijfsleiding zo reageert op hun terechte verontwaardiging.

Ik vraag dan ook aan de minister-president om de dialoog tot stand te brengen en te onderhouden door aan de directie duidelijk te maken dat zij alle redenen tot bescheidenheid heeft en respect moet tonen voor het werk dat de voorbije jaren bij Ford Genk geleverd is. Dit sociaal klimaat is negatief voor iedereen. Ik roep alle parlementsleden op om hun stokpaardje op stal te zetten en aan de kant van de werknemers te gaan staan. *(Applaus bij sp.a, AGALEV en VU&ID)*

De heer Flor Ory : Bij mijn aantreden in mei dacht ik dat er leuker momenten waren om Agalev-parlementslid te worden. Nu denk ik dat er leuker momenten zijn voor een eerste toespraak. Ik waag me niet aan de discussie van zopas omdat ik me liever op de toekomst richt.

Het ontslag van 3000 werknemers is een groot drama. De Vlaamse regering heeft een task force samengesteld. Ik veronderstel dat de gouverneur van Limburg nog over voldoende steun beschikt om een rol te spelen in die task force.

Welke taak zal die force precies vervullen ? Zal de task force helpen om de verhouding tussen de vakbonden en de directie te normaliseren ? Voor welke sociale begeleiding wordt gezorgd ? Welke instrumenten zijn daartoe voorhanden ? Welke lessen heeft de Vlaamse regering getrokken uit Renault ? Agalev vraagt bijzondere aandacht voor alle laaggeschoolde en allochtone werknemers.

In de praktijk zullen er bij Ford Genk nog 5000 mensen in dienst blijven. Premier Verhofstadt wil de lasten op ploegenarbeid verlagen, maar tegelijk wijzen verschillende professoren een lastenverlaging af. Dat kan niet omdat Ford Gent de ruggengraat blijft van de Limburgse industrie.

De heer André Denys : Nu wil iedereen ineens meer auto's produceren, maar hoe dikwijls heb ik hier niet horen pleiten tegen de auto. Daardoor is iedereen ervan overtuigd dat de auto gebruiken slecht is.

De heer Flor Ory : Een lastenverlaging alleen zal niet volstaan om Limburg te laten overschakelen op een kennis- en diensteneconomie. De loonkosten bedragen immers maar 10 procent van het eindproduct.

Omdat 800 Mondeo's per dag niet zal volstaan om 5000 arbeidsplaatsen te garanderen, willen de vakbonden het akkoord heronderhandelen. Zal de Vlaamse regering afwachten of actief optreden ? Over welke juridische instrumenten beschikt de Vlaamse regering ? Agalev gaat niet akkoord met een verdere afbouw en vraagt dat de Vlaamse regering de eis van de vakbonden steunt.

Gezien zijn hoge industriële werkgelegenheid vraagt Limburg inspanningen om dat zo te houden. Professor De Grauwe heeft wellicht gelijk, maar we moeten de stap naar de kennis- en diensteneconomie geleidelijk

zetten. Agalev roept alle verantwoordelijke op om deze overgang beter te coördineren.

Welk arbeidsmarktbeleid zullen we voeren ? Welke instrumenten zullen we inzetten ? Kan de Limburgse Reconversiemaatschappij ingezet worden ? Eén arbeidsplaats kost 70.000 euro en daarom willen we de lasten selectief verlagen.

Wanneer zal Limburg zijn achterstand op het vlak van de ambtenarendecentralisatie wegwerken ? De vorige minister-president heeft daartoe de heer Peter Heller aangesteld. Heeft hij al resultaat geboekt ? Wanneer wordt het Vlaams Parlement daarbij betrokken ? Wanneer krijgt het Vlaams Parlement inzicht in zijn rapporten ?

De heer Heller wil de industriële werkgelegenheid niet volledig opgeven, maar geeft tegelijk aan dat overgestapt moet worden op de kennis- en diensteneconomie. Steeds meer betrokken willen in milieutechnologie investeren. Wij juichen dat uiteraard toe. Milieutechnologie zal leiden tot nieuwe economische processen en blijvende werkgelegenheid.

De heer Jean Geraerts : Waarom verzet Agalev zich tegen grindontginning ? Grindontginning zou de grote betonbedrijven in Limburg houden.

De heer Flor Ory : Dat punt zal straks aan bod komen.

De Agalev-fractie juicht de verhoging van het budget toe. Dit toekomstgericht wetenschappelijk onderzoek zal uiteraard leiden tot bijkomende werkgelegenheid. Limburg moet hiervan maximaal kunnen meeprofiteren.

We verwijzen graag naar Nordrhein-Westfalen dat de koppositie inneemt inzake toekomstgerichte energietechnologieën. Het Ruhrgebied speelt daarin een centrale rol. In de sector hernieuwbare energie zijn er 2.100 nieuwe bedrijven met 15.000 nieuwe arbeidsplaatsen. We hopen dat Vlaanderen, en Limburg in het bijzonder, deze omslag met enthousiasme zal maken. Zo kunnen we opnieuw perspectief bieden aan de vele werkzoekenden en aan de 3.000 ontslagen Ford-werknemers in het bijzonder. (*Applaus*)

De heer André-Emiel Bogaert : Eigenlijk meen ik dat de interpellaties die geagendeerd waren voor de commissie van morgen, mee in het debat moeten worden ingebracht.

In dit dossier heeft het geen zin om mekaar de zwarte piet toe te schuiven. Belangrijke momenten in dit dossier zijn oktober 2001, mei 2002 en juni 2003.

In oktober 2001 kregen we een voorproefje. In augustus kondigde Opel Antwerpen aan dat het dringend 440 miljoen frank wou van de Vlaamse regering, zo niet zouden er naakte ontslagen vallen. Spoedig werd een akkoord bereikt dat erop neerkwam dat Opel het gevraagde bedrag zou krijgen en dat het niettemin 1.100 arbeidsplaatsen mocht afbouwen.

In 2002 zien we bij Ford Genk een gelijkaardig verhaal. Het bedrijf kreeg bepaalde bedragen toegezegd en tegelijk mocht het op termijn 1.400 mensen afdanken.

In juni 2003 werd in de commissie voor Economie gezegd dat tegen begin oktober bij Ford Genk 3.000 arbeidsplaatsen op de tocht zouden staan en dat er zou worden gediscussieerd over de 60 miljoen euro aan expansiesteun. Minister Ceysens heeft daags nadien gesprekken gevoerd met Ford Genk. Sindsdien heeft ze niets meer vernomen.

Wij kunnen deze zaak niet veranderen. Misschien kunnen we de schade beperken, maar meer niet. De crisis bij Ford Genk bewijst dat klassieke factoren als loonkosten, bedrijfsvriendelijk klimaat en financiële tegemoetkomingen zelden of nooit doorslaggevend zijn bij strategische beslissingen over investeringen in de automobieliindustrie. Had Genk niet de Mondeo gehad maar een ander model, dan waren de afdankingen gebeurd in een andere vestiging van het bedrijf.

Het performantieverlag van professor Thewissen en van doctor Koen De Backer, dat vorige week werd

besproken in de commissie voor Economie was zeer belangrijk. In de industrie gingen 600.000 arbeidsplaatsen verloren, in de dienstensector zijn er 600.000 bijgekomen. Ik betwijfel of we de industrie op termijn zullen kunnen redden.

Het is jammer dat het parlement in dergelijke aangelegenheden altijd de feiten achterna holt. In principe zou de probleemstelling een zaak moeten zijn van de uitvoerende macht, de media, de actoren van het middenveld én het parlement. In werkelijkheid moet het parlement zich vaak beperken tot een debat over de zaken die misgelopen zijn.

In Ford Genk wordt er gesproken van woordbreuk van de werkgever en juridisch is dat juist. Ten tijde van minister Gabriëls waren er afspraken met de Vlaamse regering dat Ford Genk een bepaald bedrag aan subsidies zou krijgen. In ruil zou het de Focus gaan assembleren, 900 miljoen euro investeren en de tewerkstelling tot 2006 garanderen. Er zijn inderdaad strategische fouten gemaakt in de raden van bestuur van Ford. Maar als een bedrijf astronomische verliezen lijdt en wereldwijd besparingen doorvoert, dan moet die woordbreuk worden gekoppeld aan economische feiten.

In dergelijke zaken kan men moeilijk garanties geven. De economische expansiesteun oude stijl was tewerkstellingssteun. Wie eerst komt, eerst maalt, daar kwam het vaak op neer. In het ontwerp van het meest recente decreet was er geen sprake meer van tewerkstellingssteun.

De leden van de commissie voor Economie hebben echter unaniem aan de minister gevraagd om deze factor terug in te brengen in het ontwerp. Gelukkig maar, want nu rijst alom de vraag naar steun voor meer jobs.

De heer Eric Van Rompuy : Wat de heer Bogaert zegt, is heel belangrijk. De heer Gabriëls heeft bij zijn aantreden als minister gezegd dat de expansiesteun een totaal overbodig instrument was en in april 2001 werd de expansiesteun geschrapt. Dat is een belangrijk signaal geweest voor het bedrijfsleven.

Minister Patricia Ceysens : Op een bepaald ogenblik had het parlement gevraagd de expansiesteun stop te zetten omdat die budgettair onhoudbaar was geworden als men de HRF wilde halen. De heer Van Rompuy heeft een gigantisch bedrag aan schulden achtergelaten die door deze regering zijn opgeruimd.

Vervolgens heeft men ervoor gekozen om van expansie over te stappen naar flankerend beleid. Vaak hebben bedrijven na het incasseren van de expansiesteun toch hun activiteiten stopgezet. Een flankerend beleid dat investeert in mensen leidt tot verworvenheden in het sociaal kapitaal, in de talenten van werknemers.

De heer Eric Van Rompuy : De laatste twee jaar is het investeringspeil in Limburg gezakt van 18 miljard naar 1 miljard frank. In 1998-99 werd veel expansiesteun toegekend omdat er toen in Vlaanderen voor honderd miljard frank buitenlandse investeringen waren, waarvan een derde voor Limburg. Vorig jaar waren er nog slechts elf miljard frank aan investeringen.

Nu werd voor investeringssteun een budget uitgetrokken dat tien procent lager is dan dat van vorig jaar.

De minister zegt dat we nood hebben aan buitenlandse investeringen en dat de expansiesteun de voorbije jaren verspild geld is geweest en niet volgens goede criteria is toegekend. Het opdrijven van de investeringssteun is een must voor de komende jaren.

Minister Patricia Ceysens : Het juiste bedrag dat getekend was, maar niet begroot, was twaalf miljard.

De heer André-Emiel Bogaert : Het vroeger systeem was niet perfect. Vanaf 1999 hebben we veel dossiers moeten opruimen en hebben we onze begrotingen moeten aanpassen. Op grond daarvan heeft de huidige meerderheid het decreet aangepast.

Als er geen nieuwe modellen komen, gaat het in Ford Genk over 4.700 mensen die voor een bepaalde tijd aan het werk zullen kunnen blijven.

Op welke manier kunnen we dit bijsturen ? Het drama van Ford Genk is immers ook in andere provincies

mogelijk. Bepaalde bronnen vertellen me bijvoorbeeld dat, als de delocalisering zich verder blijft doorzetten, er zich in West-Vlaanderen wel eens een soortgelijk probleem zou kunnen voordoen.

Het performantieniveau van Vlaanderen moet stijgen. Waarom werken we geen Masterplan uit voor Limburg ?

In dit dossier mag men elkaar geen zwarte piet toeschuiven. Alle betrokken partijen hebben immers fouten gemaakt. Collectieve arbeidsovereenkomsten zijn rigide systemen die zeer goed werken wanneer het economisch goed gaat. In economisch minder gunstige tijden zorgen ze echter voor dat bepaalde voordelen nog moeilijk kunnen opgeschort worden.

Ten slotte wens ik een oproep te doen tot de Vlaamse regering. De Vlaamse regering mag zich niet laten opjagen of een oorlogszuchtige houding aannemen. Zij moet enkel pogen om, voor een zo groot aantal mensen, het onderste uit de kan te halen. (*Applaus*)

De heer Dirk De Cock : De Spirit-fractie voelt zich onmachtig als op een blauwe maandag beslist wordt om duizenden arbeidsplaatsen verloren te laten gaan en de overblijvende jobs, door allerlei uitspraken, eveneens op de helling te zetten.

Sommigen beweren dat de economie de politiek dicteert. Dit is, tot op zekere hoogte, ook correct. De Renault-wet wilde meer openheid creëren. Moet de overheid echter ook niet wat meer openheid betonen ?

We begrijpen de woede en de teleurstelling van de werknemers van Ford Genk. Er is echter ook de brief van Ford Europa. In deze brief werd gesteld dat, indien de vakbonden het onderste uit de kan zouden willen halen, er helemaal geen werkgelegenheid meer zou overblijven te Genk.

De aloude wet van vraag en aanbod kan slechts tot op zekere hoogte bijgestuurd worden door de overheid. Indien er echter moet afgebouwd worden, kan dit niet in de vorm van een sociaal bloedbad.

De graad van beschaving van een samenleving wordt immers afgemeten van de manier waarop hier wordt mee omgegaan.

Als professoren ons zeggen dat de loonkost op arbeid te hoog is, moeten we ernstig nadenken over wat ons te doen staat.

Een Duits spreekwoord zegt weliswaar dat 'de woorden van een professor het vaderland naar de ondergang leiden'. De politici moeten echter de door hen aangereikte modellen toetsen aan de modaliteiten van de samenleving.

Misschien moeten de grote productielijnen geïnventariseerd worden en dient er zich een grondige check up aan van dergelijke grote werkverschaffers. Welke potentiële bedreigingen gaan ervan uit ? Op welke manier kunnen de politici pro-actief sturend zijn ? Bij het antwoord op deze laatste vraag komt men automatisch terecht bij het onderwijs en de vorming in al zijn vormen. Spirit is vragende partij voor de ontwikkeling van innoverende technologieën zoals de milieutechnologie.

Limburg blijft bijzonder kwetsbaar op economisch vlak. We moeten de arbeiders van Ford Genk omkaderen en het federaal parlement onder druk blijven zetten om de loonkosten op arbeid te laten dalen.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De overblijvende arbeidsplaatsen zijn belangrijk. De werknemers hebben het recht te weten wat er hen nog te wachten staat.

Ford Genk was ook een belangrijke motor voor allerlei culturele, sociale en allochtone initiatieven in Limburg. Met het wegvallen van de arbeidsplaatsen dreigt echter ook dit sociale weefsel verloren te gaan. Genk en omstreken mogen geen bijkomende slag krijgen door de verdwijning van dit sociale weefsel. Wij steunen de Vlaamse minister dan ook in zijn poging om dit sociale weefsel verder in te vullen. (*Applaus*)

De heer Kris Van Dijck : Vorige week donderdag diende ik een interpellatieverzoek in. Ik deed dit niet om te scoren maar omdat ik een aantal vragen wilde stellen. Ik kan me immers niet van de indruk ontdoen dat we gerold zijn.

Een aantal collega's die een tijdje geleden waarschuwden voor een economische recessie werden niet ernstig genomen. Ons land stond er immers weer.

Ik geloof in de oprechtheid van minister Ceysens als zij verslag uitbracht over haar contacten met de directie van Ford.

Terecht vraagt collega Van den Brande zich trouwens af of we geen kansen gemist hebben. Minister Van Mechelen waarschuwde in 2001 al dat Vlaanderen in de problemen zou kunnen komen met de loonkosten. Hij heeft hier toen de eerste minister over aangesproken.

Met betrekking tot de problemen van Ford Genk zijn er gesprekken geweest tussen de Vlaamse en de federale regering. Zonder de discussie op de spits te willen drijven vraag ik me echter af waarom wat voor Francorchamps kon, voor Ford Genk niet kon. (*Applaus*) Dit is geen plat flamingantisme.

Hoe lang nog moeten wij staan kijken zonder iets te kunnen doen ? Bij waarschuwingen voor regressie mag men niet zomaar bij de pakken blijven zitten : wij vragen actie waar nodig. Daarbij moeten we durven te rade gaan buiten de politiek. Onderwijs en onderzoek zijn terreinen die zeker hun steentje zullen moeten bijdragen.

Maar in alle bescheidenheid, en met al haar beperkingen, moet ook de politiek haar rol vervullen.

Minister-president Bart Somers : Namens de regering betuig ik mijn solidariteit met de duizenden Limburgse gezinnen die nu in onzekerheid over hun toekomst verkeren.

Het verheugt me dat de vorige sprekers niet de weg van polarisatie en politiek opbod opgingen, maar dat zij allen kritisch en constructief uit de hoek kwamen. Limburg verdient een ernstige benadering en een concrete aanpak.

Wanneer een internationale onderneming de beslissing meedeelt 3000 mensen te ontslaan komt dat altijd hard aan. De regering staat daar totaal machteloos tegenover. In dit dossier is het gevoel van woede echter extra sterk, omdat de autoassemblage precies die industrietak is waar de Vlaamse regering enorme inspanningen voor deed. Zij nam hiervoor, meer nog dan voor andere takken, haar verantwoordelijkheid ten volle op. Zij investeerde in innovatie, techniek, rondetafels, en expansiesteun voor verschillende bedrijven. Bovendien werd geïnvesteerd in de eerstegraads toeleveringsbedrijven. Ware dit drama gebeurd in een industrietak die niet het troetelkind van de Vlaamse regering geweest was, zou de context, uit politiek oogpunt, misschien iets gemakkelijker te begrijpen zijn.

Wij investeerden overigens niet enkel in de sector als geheel, maar ook in Ford Genk in het bijzonder. Wij engageerden ons ertoe 900 miljoen te investeren op voorwaarde dat de werkgelegenheid gegarandeerd bleef. De woordbreuk van Ford is echter in de eerste plaats een kaakslag voor werknemers en vakbonden : ook zij deden enorme inspanningen om die herstructurering mogelijk te maken. (*Applaus*)

De Vlaamse regering moet stappen ondernemen op drie niveaus : op korte termijn moet zij het dossier van Ford Genk aanpakken, op middellange termijn moet zij de hele Limburgse situatie bekijken, en ten slotte moet zij de structurele uitdaging op Europees niveau aangaan.

In overleg met de vakbonden werd een task force opgericht, waarin vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, van de federale regering en van de provincie zetelen. De Vlaamse regering zal de trekker zijn van voor dit dossier. In eerste instantie zal zij een gesprek aangaan met de Europese, en zo nodig de mondiale directie van Ford. Het heeft immers geen zin overleg te plegen met een directieniveau dat geen ingrijpende beslissingen kan nemen.

Er komt sociaal overleg met de vakbonden. De loonkosten moeten in toom gehouden worden. Er is zeker

plaats en ruimte voor autoassemblage in Vlaanderen : Gent en Antwerpen tonen dat aan. Recente investeringen van grote bedrijven in onze regio bewijzen dat Vlaanderen op industrieel vlak nog altijd de moeite waard is.

Ik onderschrijf wat de vorige sprekers reeds aanhaalden : de industriële tewerkstelling in Vlaanderen is en blijft van zeer groot belang. Ik doe een oproep tot blijvend vertrouwen in Ford Genk. We mogen absoluut geen diffuse signalen verspreiden : het zijn immers precies die geruchten die de top van Ford bereiken en die aldaar verwarring zouden kunnen scheppen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Het dilemma van de vakbonden is dat als ze in het overleg met de bedrijfsleiders voor sociale rust zorgen, ze tevens de wegbereiders zijn voor de verdere afbouw van de vestiging. De overheid worstelt met hetzelfde dilemma. Een constructieve houding ten aanzien van de werkgelegenheid houdt het gevaar in te worden misbruikt in een pessimistisch scenario voor Ford Genk.

Het sociaal overleg enerzijds en het overleg over investeringen kunnen perfect op elkaar worden afgestemd. De vakbonden zijn niet bereid om een sociaal akkoord te sluiten vooraleer er een akkoord is over de nieuwe investeringen.

De stelling van de heer Booth was dat hij geloofde in de toekomst van Ford Genk en hij ging de verbintenis aan om Genk voor het einde van dit jaar als site aan te bevelen voor de nieuwe Ford Mondeo. Er moet snel duidelijkheid komen voor de werknemers van Ford en de toeleveringsbedrijven. De inzet van de onderhandelingen die de Vlaamse regering met de directie van Ford opstart, zijn het bepalen van de juiste omvang van de investeringen, het tijdstip en het bieden van garanties daaromtrent.

In Limburg is het aandeel van de industriële werkgelegenheid bijzonder hoog is. Daarom is de provincie ook bijzonder kwetsbaar in de evolutie van een industriële naar een kenniseconomie. Het is belangrijk dat de verschillende beleidsniveaus in Limburg hun verantwoordelijkheid nemen. In de komende weken zullen we met de verantwoordelijken in Limburg overleggen welke acties we kunnen nemen om het herstel van Limburg voort te zetten.

Op de ondernemersconferentie die op 7 november 2003 begint, zullen we samen met de sociale partners nadenken welke extra instrumenten in Vlaanderen kunnen worden ingezet om de sprong naar de kenniseconomie te maken. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

Moties van aanbeveling

De voorzitter : Door de heren Sols en Dewinter werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties van aanbeveling aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 10 oktober 2003 om 17 uur zijn ingediend. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

De heer Johan Sauwens : CD&V kondigt ook een motie van aanbeveling aan. We zijn wel bereid om samen met de meerderheid een gemeenschappelijke motie in te dienen.

De voorzitter : Dat moet dan wel schriftelijk gebeuren.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

De bespreking is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET

Kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

– *Het ontwerp van decreet wordt met 82 stemmen bij 22 onthoudingen aangenomen.*

De heer Jan Loones : Ik heb een stemafpraak met de heer Lauwers.

De heer Chris Vandenbroeke : Ik heb een stemafpraak met de heer Glorieux.

De heer Johan De Roo : Ik heb een stemafpraak met mevrouw Dua.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE

Bestemming van het gebied Solterheide in Meeuwen-Gruitrode

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Johan Sauwens tot besluit van de op 18 september 2003 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de bestemming van het gebied Solterheide in Meeuwen-Gruitrode.

Door de heren Flor Ory en Gilbert Van Baelen en mevrouw José Vercammen werden hierop amendementen ingediend.

– *De amendementen worden aangenomen.*

– *De aldus geamendeerde met redenen omklede motie wordt eenparig door de 107 aanwezige leden aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 15 oktober 2003 om 14 uur. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 18.25 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Flor Ory,

Jan Penris, Jean-Paul Peuskens, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Erna Roosens-Van Wauwe, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Anne Van Asbroeck, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Ilse Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, José Vercammen, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Vera Dua, Jaak Gabriels, Herman Lauwers, Leo Peeters : gezondheidsredenen ;

Eloi Glorieux, Didier Ramoudt : buitenslands ;

Mieke Van Hecke : ambtsverplichtingen ;

Frans Wymeersch : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Walter Vandenbossche.

